



รวมเล่ม ถาม – ตอบ

บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

ถาม – ตอบ

อุทาหรณ์จากคดีปกครอง



รวมเล่ม ถาม – ตอบ

บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

- : เกือบไม่ได้เป็นนายสิบ ... เพราะไม่โสด !!
- : ลาไป “ปฏิบัติธรรม” มาขอเชยผลการ “ปฏิบัติงาน” ได้หรือไม่ ?
- : มือลั่นกลางกรู๊ปไลน์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักยาม
- : จดโผยเข้าห้องสอบ-สอบทุจริต ... แม้ไม่ได้ใช้ ก็ไม่พินิจ !
- : “เปลี่ยนสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล” ในหมู่บ้านจัดสรร ... ทำได้หรือไม่ ?
- : ชุดครุย ... ยืมใส่ถ่ายภาพเพื่อเป็นเกียรติ แต่กลายเป็นพันตำแหน่ง
- : ตาวิเศษเห็นนะ : ฟ้องศาลเปิดหีบนับคะแนนใหม่ ... เหตุวินิจฉัยบัตรเสียผิดพลาด !
- : ท้องถิ่น-ท้องที่ มีอำนาจร้องถอนเรื้อนแพรกล้าที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ?
- : ซื้อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งถังน้ำประปา เมื่อฟังได้ว่าเคยอุทิศ ขวดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน !?
- : ทำงานไม่เสร็จ ไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลา : ของด-ลดค่าปรับไม่ได้ !?
- : ฟ้องผู้ค้าฯ ให้ชดใช้เงินตามสัญญาทุน ... จำต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดก่อน !?
- : สัญญาทางปกครอง ... เอกชนบอกเลิกก่อนได้หรือไม่ ?

ฯลฯ

สำนักงานศาลปกครอง สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง



รวมเล่ม ถาม – ตอบ

บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

โดย สำนักงานศาลปกครอง

สงวนลิขสิทธิ์



จัดทำโดย :

สำนักงานศาลปกครอง สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

อาคารศาลปกครอง เลขที่ 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0 2141 1111 สายด่วน 1355

<http://www.admincourt.go.th>





คำนำ



สำนักงานศาลปกครอง โดยสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง ได้จัดทำบทความทางวิชาการ (สั้น) ในรูปแบบอุทาหรณ์จากคดีปกครอง ซึ่งได้ศึกษาจากคำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่วางหลักกฎหมายปกครอง และบรรทัดฐานหรือแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี ตลอดจนการใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างถูกต้อง โดยได้เรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ และสามารถศึกษาทำความเข้าใจได้ง่าย เพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชนในวงกว้าง และผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่ให้ความอนุเคราะห์พื้นที่ในการเผยแพร่ สำนักงานศาลปกครองต้องขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งนอกจากการเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบที่กล่าวไปแล้ว ยังได้ดำเนินการคัดเลือกบทความที่น่าสนใจมาจัดทำเป็นเอกสารวิชาการในรูปแบบหนังสือรวมเล่ม “ถาม – ตอบ บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)” เล่มที่ 2 ที่มีสีสันสวยงาม อ่านง่าย สาระสำคัญของเรื่องมีความสั้น กระชับ ชัดเจน โดยมีลูกเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับคดีปกครองเป็นผู้ให้ความรู้และไขข้อสงสัยในประเด็นปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งได้จัดทำ QR Code สำหรับเชื่อมโยงไปยังบทความฉบับเต็มเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านที่ประสงค์จะอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมด้วย

สำนักงานศาลปกครองเห็นว่า การเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบหนังสือรวมเล่ม ถาม – ตอบ บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักกฎหมาย นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป จึงเห็นสมควรให้มีการจัดทำและเผยแพร่เอกสารวิชาการฉบับดังกล่าวอย่างกว้างขวาง



ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการฉบับนี้ จะมีส่วนในการเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายปกครองและคดีปกครอง รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไปด้วย

(นายจำนงค์ ถาวรวิสิทธิ์)
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
24 กันยายน 2568

สารบัญ

การบริหารงานบุคคล

- เรื่องที่ 1 เกือบไม่ได้เป็นนายสิบ ... เพราะไม่โสด !! หน้า 1
- เรื่องที่ 2 “ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ ...
มติต้องเอกฉันท์ ! หน้า 2
- เรื่องที่ 3 จัดสอบไม่ชอบขัดแย้ง ... แม้บรรจุแล้ว ก็เหมือนไม่เคยมีคำสั่ง ! หน้า 3
- เรื่องที่ 4 กำหนดเกรดเฉลี่ยในประกาศรับสมัคร “ครู”
ถือว่าเลือกปฏิบัติหรือไม่ !? หน้า 4
- เรื่องที่ 5 ลาไป “ปฏิบัติธรรม” นำมาขอขอยกผลการ “ปฏิบัติงาน”
ได้หรือไม่ ? หน้า 5

การดำเนินการทางวินัย

- เรื่องที่ 6 คดีวินัย : ต้องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษก่อนฟ้อง แต่ไม่ต้องฟ้อง
คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ! หน้า 6
- เรื่องที่ 7 สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลสอบสวนวินัย ...
ไม่จำเป็นต้องปรากฏชัดแจ้งว่าทำผิดจริง !! หน้า 7
- เรื่องที่ 8 มีอัตรากำลังกรู๊ปไลน์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักยาม หน้า 8
- เรื่องที่ 9 เพื่อนรักหักเหลี่ยมโหด : เอกสารลับถูกเปิดเผย ...
ลงเอยด้วยถูกปลด !? หน้า 9
- เรื่องที่ 10 จดทะเบียนสมรสให้ต่างตัวโดยทุจริต
มีความผิดโทษถึงไล่ออก ! หน้า 10

สารบัญ

เรื่องที่ 11 ละเลยหน้าที่ พุดเสียดสีศิษย์ ... ผิดวินัยครู !

หน้า 11

เรื่องที่ 12 “แค่มาฉีดยากันยุง” : ลักลอบรับน้องใหม่
รุ่นพี่ต้องผิดวินัยเท่ากันทุกคนหรือไม่ ?

หน้า 12

เรื่องที่ 13 จดโพยเข้าห้องสอบ-ส่อทุจริต ... แม้ไม่ได้ใช้ ก็ไม่พ้นผิด !

หน้า 13

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่องที่ 14 ต้องทำอะไร ... หากขอใช้ถนนสาธารณะ
สร้างสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย

หน้า 14

เรื่องที่ 15 “ยุบชุมชน” ซึ่งตั้งในที่เอกชน ด้วยเหตุผลตั้งงบประมาณไม่ได้ !

หน้า 15

เรื่องที่ 16 “เปลี่ยนสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล”
ในหมู่บ้านจัดสรร ... ทำได้หรือไม่ ?

หน้า 16

เรื่องที่ 17 ท้องถิ่น-ท้องที่ มีอำนาจหรือถอนเงื่อนไข
รुकล้าที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ?

หน้า 17

เรื่องที่ 18 เดือดร้อนจากนกเพื่อนบ้าน : เรื่องถึงศาล
เพราะเจ้าพนักงานจัดการไม่สำเร็จ !

หน้า 18

เรื่องที่ 19 เปิดตลาดนัดบนถนนสาธารณะ : เจ้าพนักงานจราจร
ไม่เห็นชอบ ทำไม่ได้ !

หน้า 19

เรื่องที่ 20 ออसानจุดผ่อนผันตลาดนัด ... เหตุขัดเจตนาารมณ
และไม่ปฏิบัติตามที่ตกลงไว้ !

หน้า 20

เรื่องที่ 21 นายก-รองนายกเทศมนตรี ต้องมีอายุครบ 30 ปี นับแต่วันใด ?

หน้า 21

เรื่องที่ 22 ขุดครุฑ ... ยืมใส่ถ่ายภาพเพื่อเป็นเกียรติ แต่กลายเป็นพันตำแหน่ง

หน้า 22

สารบัญ

กำนันและผู้ใหญ่บ้าน

- เรื่องที่ 23 นับคะแนนไม่เป็นไปตามขั้นตอน ... ต้องเพิกถอน
คำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ? หน้า 23
- เรื่องที่ 24 หีบบัตรลงคะแนน : เพิ่งได้เป็นผู้ใหญ่บ้านคนใหม่
ไม่ทันไรถูกร้องให้ปลด ! หน้า 24
- เรื่องที่ 25 ตาวิเศษเห็นนะ : ฟ้องศาลเปิดหีบนับคะแนนใหม่ ...
เหตุวินิจัยบัตรเสียผิดพลาด ! หน้า 25
- เรื่องที่ 26 ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแต่ลายเซ็นไม่เหมือนเดิม
เพิ่มเติมคือถูกร้อง ! หน้า 26
- เรื่องที่ 27 “บัญชียื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน” มีรายชื่อแต่ไม่มีลายเซ็น
เมื่อไปแสดงตน มีผลสมบูรณ์ !? หน้า 27
- เรื่องที่ 28 ขอลงชื่อยื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ... ต้องดำเนินการภายในเมื่อใด ? หน้า 28
- เรื่องที่ 29 เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ... ครบเงื่อนไขตามกฎหมาย
ไม่ต้องสอบสวนความผิด หน้า 29
- เรื่องที่ 30 มาตรฐาน “ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน” ถือว่า
“เสียชื่อในทางพาล” หรือไม่ ? หน้า 30
- เรื่องที่ 31 ผู้ใหญ่บ้านเล่นไฮโลว์ในงานศพ :
เสียทั้งชื่อเสียง-บุญทั้งตำแหน่ง ! หน้า 31
- เรื่องที่ 32 สั่งให้สารวัตรกำนันพ้นตำแหน่ง ...
เหตุหมดความไว้วางใจ-ไม่ต้องให้โอกาสโต้แย้ง !? หน้า 32

สารบัญ

อาคารและที่ดิน

- เรื่องที่ 33 จัดแจ้งการจำยอมในโฉนดฯ ทั้งฝ่ายที่ได้และเสียประโยชน์
ต้องยื่นพร้อมกัน ! หน้า 33
- เรื่องที่ 34 ใช้ประโยชน์อาคารแต่อ้างว่าไม่ใช่เจ้าของ ...
ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ !? หน้า 34
- เรื่องที่ 35 “ดัดแปลงอาคารเก่า” ต้องอยู่ภายใต้บังคับ
ของกฎหมายใหม่หรือไม่ !? หน้า 35
- เรื่องที่ 36 รื้อสร้างใหม่ : ไม่ใช่ตึกแถว-ไม่เข้าซอยกเว้น ! หน้า 36
- เรื่องที่ 37 ซื่อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งถังน้ำประปา เมื่อฟังได้ว่าเคยอุทิศ
ขบวนการสิทธิในที่ดิน !? หน้า 37
- เรื่องที่ 38 สร้างอาคารในที่เลี้ยงสัตว์ขายทะเลโดยพลการ :
แม้ครอบครองมานาน ก็ต้องรื้อถอน ! หน้า 38
- เรื่องที่ 39 บ้านพักตากอากาศติดอุทยานฯ หลักฐานไม่ชัดเจน ...
เสี่ยงต้องรื้อถอน ! หน้า 39

สัญญาทางปกครอง

- เรื่องที่ 40 สัญญาจ้างติดตั้ง Solar Cell ไว้ใช้ภายในหน่วยงาน
เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ? หน้า 40
- เรื่องที่ 41 โต้แย้งสัญญาจ้างทำระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารที่ทำการ ...
อยู่ในอำนาจของศาลใด ? หน้า 41

สารบัญ

- | | | |
|--------------|---|---------|
| เรื่องที่ 42 | สัญญาให้เอกชนเช่าเหมาอาคารของการเคหะฯ เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ? | หน้า 42 |
| เรื่องที่ 43 | ฟ้องแย้งคดีสัญญา ต้องให้ทันเวลา 5 ปี | หน้า 43 |
| เรื่องที่ 44 | อบจ. กำหนดพิกัดชุดเจาะพลาด ผู้รับจ้างเข้าทำงานไม่ได้ ใครรับผิดชอบ !? | หน้า 44 |
| เรื่องที่ 45 | ทำงานไม่เสร็จ ไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลา : ของด-ลดค่าปรับไม่ได้ !? | หน้า 45 |
| เรื่องที่ 46 | รงนกอีแอ่น : ได้รับสัมปทาน ... เหตุไฉนให้เข้าเก็บในเขตอุทยานได้เพียงบางแห่ง ! | หน้า 46 |
| เรื่องที่ 47 | ฟ้องผู้ค้าฯ ให้ชดใช้เงินตามสัญญาทุน ... จำต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดก่อน !? | หน้า 47 |
| เรื่องที่ 48 | ให้โอนย้าย ... ไม่เป็นเหตุให้หลุดพ้นความรับผิด ตามสัญญาทุน ! | หน้า 48 |
| เรื่องที่ 49 | สัญญาทางปกครอง ... เอกชนบอกเลิกก่อนได้หรือไม่ ? | หน้า 49 |



ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสำรวจ
ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือรวมเล่ม ถาม – ตอบ
บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 1

เกือบไม่ได้เป็นนายสิบ ... เพราะไม่โสด !!

Question ?

ประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจที่กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบว่าต้องมีสถานภาพโสดนั้น ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของชนชาวไทยไว้อย่างชัดเจน และห้ามมิให้จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 (ใช้บังคับขณะนั้น) และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2547 ไม่ได้มีข้อห้ามเกี่ยวกับสถานภาพโสดไว้แต่อย่างใด และผู้สมัครจะมีสถานภาพสมรสหรือโสดก็ไม่มีผลต่อการเข้ารับราชการ เนื่องจากธรรมชาติของชายหญิงย่อมมีเสรีภาพในการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันเพื่อสร้างครอบครัว การที่ประกาศรับสมัครฯ กำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงถือเป็นการกระทำโดยไม่มีการกฎหมายให้อำนาจ ดังนั้น ประกาศในส่วนที่ให้ผู้สมัคร (ผู้ฟ้องคดี) อยู่ในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครฯ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 301/2564

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 2

“ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ ... มติต้องเอกฉันท์ !

Question ?

การที่ ก.ตร. มีมติไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้อดีตข้าราชการตำรวจผู้เคยต้องโทษจำคุกในข้อหาพยายามฆ่าและพ้นโทษแล้วที่ขอกลับเข้ารับราชการ (ผู้ฟ้องคดี) เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



การยกเว้นการเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการกลับเข้ารับราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามฯ ต้องมีมติเป็นเอกฉันท์ เมื่อการประชุมของ ก.ตร. เพื่อพิจารณามีมติยกเว้นการขาดคุณสมบัติและการมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการตำรวจของผู้ฟ้องคดีไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรรมการที่ไม่เห็นควรยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือทั้งคณะได้ใช้ดุลพินิจในการลงมติโดยผิดพลาดหรือตามอำเภอใจ หรือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่มีข้อเท็จจริงหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอหรือไม่อยู่ในกรอบวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย และไม่ใช้กรณีที่ปรากฏชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาแล้วถูกศาลพิพากษาลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าจนถึงกับต้องออกจากราชการ ซึ่งตามมาตราฐานวินัยจนทั่วไปย่อมเห็นได้ว่ากรรมการอาจใช้ดุลพินิจไม่เห็นควรยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ ประกอบกับเมื่อไม่มีข้อเท็จจริงใดในสำนวนคดีที่แสดงให้เห็นว่ามติของ ก.ตร. มีเหตุของความไม่ชอบด้วยกฎหมายในเหตุอื่นอีก ดังนั้น มติของ ก.ตร. ที่ไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อาจดำเนินการสั่งบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้กลับเข้ารับราชการตำรวจได้



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 530/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 3

จัดสอบไม่ชอบขัดแย้ง ... แม้บรรจุแล้ว ก็ถือเสมือนไม่เคยมีคำสั่ง !

Question ?

กรณีนายก อบต. มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล โดยมีกระบวนการจัดสอบไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ในทางกฎหมายจะมีผลเช่นไร ?



Answer



การสอบแข่งขันถือเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งของการสรรหาบุคคล เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความเหมาะสมกับตำแหน่งที่เปิดสอบ เมื่อกระบวนการจัดสอบไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ตั้งแต่ขั้นตอนการออกข้อสอบ การตรวจข้อสอบ และการประมวลผลคะแนน โดยมีบุคคลในฐานะส่วนตัวเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด อันขัดกับมาตรฐานการสอบแข่งขันที่กำหนดไว้ กรณีจึงเป็นการจัดสอบโดยทุจริตและผิดกฎหมายอย่างขัดแย้งและร้ายแรง โดยทางกฎหมายถือเสมือนว่าไม่เคยมีการออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีมาก่อน นายก อบต. จึงไม่จำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี และไม่ต้องนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ในส่วนของการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงหลักความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับคำสั่ง และการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลา 90 วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการเพิกถอนคำสั่งพิพาทตามมาตรา 49 วรรคสอง และมาตรา 51 มาใช้บังคับแต่อย่างใด ดังนั้น การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 235/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 4

กำหนดเกณฑ์เฉลี่ยในประกาศรับสมัคร “ครู” ถือว่าเลือกปฏิบัติหรือไม่ !?

Question ?

นายก อบจ. ประกาศรับสมัครคัดเลือกครูผู้ช่วยโดยกำหนดหลักเกณฑ์ว่า
ผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกต้องได้คะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรปริญญาตรี
ไม่ต่ำกว่า 2.50 ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ?



Answer



เมื่อตำแหน่งครูผู้ช่วยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการ
ที่หลากหลาย รวมถึงจัดอบรมสั่งสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จึงมีความจำเป็น
ต้องคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนได้
อย่างมีประสิทธิภาพและตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งการกำหนดคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร
ปริญญาตรี 2.50 ขึ้นไป เท่ากับมีความรู้ระดับปานกลางขึ้นไป อันเป็นเงื่อนไขหนึ่งประกอบการคัดเลือก
ให้บรรลุวัตถุประสงค์และได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง อีกทั้งเป็นการกำหนด
คุณสมบัติที่ใช้เป็นการทั่วไป มิได้จงใจเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้เข้ารับการคัดเลือก
(ผู้ฟ้องคดี) เพียงรายเดียว และมิได้เป็นการกำหนดตามอำเภอใจโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร
ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
ประกาศรับสมัครที่พิพาทจึงชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 185/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 5

ลาไป “ปฏิบัติธรรม” นำมาขอขอยผลการ “ปฏิบัติงาน” ได้หรือไม่ ?

Question ?

กรณีคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยได้ประเมินอาจารย์ (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งลาไปถือศีลและปฏิบัติธรรมเป็นเวลา 3 เดือน ให้ไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนในรอบที่ลาดังกล่าว ถือเป็นกระทำที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อมหาวิทยาลัยได้กำหนดแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลงาน (ร้อยละ 70) และด้านพฤติกรรม (ร้อยละ 30) โดยผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มีภาระงานตามมาตรฐานขั้นต่ำและตามข้อตกลงก่อนการปฏิบัติงานแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ (1) งานสอนโดยตรง และ (2) งานตำราและสื่อการสอน แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีรอกผลการปฏิบัติงานในส่วนงานสอน โดยตรงว่า “ไม่มีผลการปฏิบัติงาน” การที่คณะกรรมการฯ ให้คะแนนในส่วนนี้ 0 คะแนน จึงขัดด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนการไปปฏิบัติธรรมโดยสภาพย่อมไม่ใช่ผลงานในด้านการเรียนการสอน ประกอบกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมหาวิทยาลัยก็ไม่ได้กำหนดให้นำการไปปฏิบัติธรรมมาประเมิน (ขอขย) เป็นผลงานในส่วนการเรียนการสอนได้ ดังนั้น เมื่อรวมผลการประเมินทุกด้านแล้ว ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 49.40 ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุงและไม่ได้เลื่อนเงินเดือน จึงถือเป็นการกระทำโดยขัดด้วยกฎหมายและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 253/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 6

คดีวินัย : ต้องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษก่อนฟ้อง
แต่ไม่จำเป็นต้องฟ้องคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน !

Question ?

เจ้าหน้าที่ผู้ถูกสอบสวนทางวินัยจะสามารถฟ้องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชา และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน
ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้หรือไม่ ?



Answer



คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเป็นเพียงขั้นตอนในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหา
โดยต้องรายงานผลและความเห็นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่
กรณีจึงยังไม่มีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ถูกลงโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่
ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ
(มีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยโดยต้องดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวก่อน
และต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด)

ส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น เป็นการใช้อำนาจ
ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551
เพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นเพียงขั้นตอนในการแสวงหาข้อเท็จจริง
สภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดียังไม่ถูกกระทบกระเทือนจนกว่าผู้บังคับบัญชาจะได้สั่งการ
ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย
ที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้เช่นเดียวกัน



คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 605/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 7

สั่งให้ออกจากราชการไว้อ่อนเพื่อรอผลสอบวินัย ...
ไม่จำเป็นต้องปรากฏชัดแจ้งว่าทำผิดจริง !!

Question ?



การที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดฯ มีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจ (ผู้ฟ้องคดี) ออกจากราชการไว้อ่อนในระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัย เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer



การที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดฯ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 (ใช้บังคับขณะนั้น) ได้ใช้ดุลพินิจมีความเห็นว่า ถ้าให้ผู้ฟ้องคดีคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ อีกทั้งในการสอบสวนพิจารณาความผิดของผู้ฟ้องคดีจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งเมื่อพิจารณาพฤติการณ์ตามข้อกล่าวหาที่ได้ตรวจพบสารเสพติด (ยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน) ในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี โดยคำรับสารภาพในชั้นจับกุมไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีถูกขู่เข็ญ หลอกลวง หรือถูกกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้รับสารภาพ ประกอบกับหนังสือแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับกวดขัน เข้มงวด กำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หากมีผู้ฝ่าฝืนให้ดำเนินการทางอาญาและวินัยอย่างเด็ดขาด และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้อ่อน พ.ศ. 2547 มิได้กำหนดว่าจะต้องมีพยานหลักฐานปรากฏโดยชัดแจ้งว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นกระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ การสั่งให้ออกจากราชการไว้อ่อนจึงถือเป็นมาตรการป้องกันเหตุไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อการสอบสวนพิจารณาความผิด และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนที่มีต่อระบบราชการ ดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการไว้อ่อนจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 351/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 8

มีอสังหาริมทรัพย์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักขัง

Question ?

คำสั่งลงโทษกักขังข้าราชการตำรวจ (ผู้ฟ้องคดี) ด้วยเหตุโพสต์ข้อความลงเฟซบุ๊ก และไลน์กลุ่ม ทำให้กระทบภาพลักษณ์ของหน่วยงานและแตกความสามัคคี ในหมู่ข้าราชการ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer



การเผยแพร่ข้อความ (โพสต์) ผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวโดยมีการใช้ข้อความที่ไม่เหมาะสม ไม่สุภาพ มีลักษณะส่อเสียด ซึ่งมีความหมายในทำนองว่าหากข้าราชการตำรวจคนใดมีผู้บังคับบัญชาที่ดี อาจได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสองขั้นโดยไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ แม้จะไม่ได้ระบุว่าหมายถึง ข้าราชการตำรวจคนใดโดยเฉพาะเจาะจง แต่ย่อมก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ และการประเมินผลการปฏิบัติงานว่าผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ หรือพิจารณาโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคลซึ่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม การกระทำความผิดดังกล่าว จึงอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในการบริหารงานบุคคลและสร้างความแตกแยกระหว่างข้าราชการ ส่วนข้อความที่เผยแพร่ลงในไลน์กลุ่ม แม้จะอ้างว่าเป็นการหยอกล้อกันจากความสนิทสนมก็ตาม แต่ย่อมทำให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเข้าใจได้ว่าผู้ฟ้องคดีพาดพิงถึงตำรวจรายใดและมีตำรวจได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจากความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มิใช่มาจากผลการปฏิบัติงาน อันเป็นการใช้ กิริยาวาจาหรือประพฤติดนินดาในลักษณะที่ไม่สมควร ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด 5 วัน จึงเป็นคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 182/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 9

เพื่อนรักหักเหลี่ยมโหด : เอกสารลับถูกเปิดเผย ... ลงเอยด้วยถูกลด !?

Question ?

การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษปลดเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวน
ออกจากราชการ เนื่องจากนำเอกสารเกี่ยวกับคดีออกไปภายนอกสำนักงานและมีบุคคลอื่น
แอบถ่ายภาพเอกสารดังกล่าวไว้ แล้วนำไปแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
คำสั่งลงโทษดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer



เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ระดับชำนาญการซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นเลขานุการคณะทำงาน
สืบสวนคดี ย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัดในการดูแลและเก็บรักษาเอกสารหลักฐานสำคัญ
เกี่ยวกับคดี การนำเอกสารดังกล่าวออกไปนอกที่ทำการ ย่อมก่อให้เกิดหน้าที่แก่ผู้ฟ้องคดีที่จะต้อง
ใช้ความระมัดระวังในการดูแลและเก็บรักษาเป็นพิเศษมากกว่าปกติธรรมดา การที่มีผู้ลักลอบ
ใช้โทรศัพท์มือถือบันทึกภาพจากเอกสารสำนวนคดีแล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เรียกเก็บเงินโดยมิชอบ
จึงเป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่บกพร่องในหน้าที่ อันถือได้ว่าเป็นการประมาทเลินเล่อ
ในหน้าที่ราชการ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อหน่วยงาน และมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์
ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การที่ผู้บังคับบัญชา
มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟบ. 27/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 10

จดทะเบียนสมรสให้ต่างตัวโดยทุจริต มีความผิดโทษถึงไล่ออก !

Question ?

คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีในฐานะนายทะเบียนออกจากราชการ เนื่องจากจดทะเบียนสมรสให้กับหญิงไทยและชายต่างตัวโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีขณะเป็นปลัดอำเภอซึ่งปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรได้รับจดทะเบียนสมรสให้กับคนต่างตัวจำนวนมากผิดปกติ โดยไม่ตรวจสอบหนังสือรับรองของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของผู้ร้องในประเทศ ไม่สอบสวนคู่สมรสเกี่ยวกับพฤติการณ์การอยู่กินฉันสามีภรรยา ปลอมให้มีการลงชื่อในเอกสารหลักฐานการจดทะเบียนสมรสที่ไม่ถูกต้อง (คู่สมรสฝ่ายหญิงและพยานมีการปลอมลายมือชื่อ หรือลงชื่อแทนกัน หรือการใช้ตรางลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีแทนการลงชื่อ) และคู่สมรสฝ่ายหญิงไม่ได้ยื่นคำร้องขอและลงชื่อในการจดทะเบียนสมรสด้วยตนเอง อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกทะเบียนสมรสที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อการสมรสที่ฝ่าฝืนเงื่อนไขของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก่อให้เกิดสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายอันอาจทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟบ. 7/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 11

ละเลยหน้าที่ พุดเสียดสีศิษย์ ... ผิดวินัยครู !

Question ?

คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น เนื่องจากกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง
และมีการกระทำผิดหลายครั้ง ถือเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อครู (ผู้ฟ้องคดี) มีมูลถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ศึกษาศึกษาธิการจังหวัดจึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาทั้ง 3 กรณี ได้แก่ (1) ไม่อุทิศเวลาให้ราชการและหลับที่โรงเรียน (2) ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ พุดส่อเสียดนักเรียน ครู และบุคคลภายนอก และ (3) ได้รับมอบรถจักรยานยืมเรียนแต่ไม่นำไปใช้ในสถานศึกษาและไม่ลงทะเบียนครุภัณฑ์ โดยแต่ละกรณีเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดหลายครั้ง ซึ่งเมื่อพิจารณาทุก ๆ การกระทำแล้ว สมควรลงโทษมากกว่ามาตรฐานความผิด ดังนั้น คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี 1 ชั้น (อยู่ในระดับโทษขั้นสูงของวินัยไม่ร้ายแรง) จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 64/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 12

“แค่มาติดยากันยุง” : ลักลอบรับน้องใหม่
รุ่นพี่ต้องผิดวินัยเท่ากันทุกคนหรือไม่ ?

Question ?

คำสั่งลงโทษนักศึกษารุ่นพี่ (ผู้ฟ้องคดี) โดยระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา
กรณีจัดกิจกรรมรับน้องโดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยและมีการทำร้ายร่างกายรุ่นน้อง
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อส่วนหนึ่งของกิจกรรมรับน้องภายในมหาวิทยาลัย คือ การให้แนะนำตัวและทลายชื่อรุ่นพี่ รุ่นน้อง รวมถึงคำถามอื่น ๆ ที่หากรุ่นน้องตอบไม่ได้ จะถูกทำโทษด้วยการตบหลังและตบแก้ม ซึ่งแม้จะไม่รุนแรงมากนัก แต่ถือเป็นการใช้กำลังกระทำละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในร่างกาย และเป็นการจัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต จากอธิการบดี อันเป็นการฝ่าฝืนประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งการจะพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยฐานใด และร้ายแรงหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการกระทำของนักศึกษาแต่ละคนว่าสัมพันธ์ ตามสัดส่วนกับความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น โดยไม่อาจพิจารณาเหมารวมการกระทำของนักศึกษา ที่เข้าร่วมกิจกรรมเดียวกันว่าเป็นตัวการร่วมได้

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นรุ่นพี่ที่ทำหน้าที่ฝ่ายพยาบาลและทำหน้าที่ติดยากันยุงในบริเวณที่จัดกิจกรรม โดยไม่ปรากฏว่า เป็นผู้วางแผน นัดหมาย หรือเป็นผู้กระทำละเมิดต่อเนื้อตัวร่างกายรุ่นน้องที่จะถือว่ามีเจตนาร่วมกระทำความผิด ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียง ของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษาอันเป็นความผิดวินัยร้ายแรง แต่การกระทำดังกล่าวเข้าลักษณะ เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและไม่รักษาวินัยอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงเท่านั้น คำสั่งลงโทษวินัยร้ายแรงโดยระงับการเสนอชื่อผู้ฟ้องคดี ให้สำเร็จการศึกษาจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 270/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 13

จดโพยเข้าห้องสอบ-สอบทุจริต ... แม้ไม่ได้ใช้ ก็ไม่พ้นผิด !

Question ?

การลงโทษนักศึกษาโดยให้คะแนน F ในวิชาที่ทำการทุจริต และไม่พิจารณาผลการศึกษา
ทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่มีการทุจริตการสอบนั้น (ติด W) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



การที่นักศึกษาจดข้อความที่เป็นเนื้อหาของวิชาที่จะสอบลงในพจนานุกรมและนำติดตัวเข้าห้องสอบ
ถือได้ว่ามีเจตนาที่จะใช้ข้อความในการค้นหาคำตอบในรายวิชาที่จะสอบแล้ว เมื่อการเข้าสอบวิชานี้
เป็นการเข้าทดสอบแบบปิดหนังสือ แต่อ่อนุญาตให้นำพจนานุกรมที่ไม่ใช่พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์
เข้าห้องสอบได้ ย่อมหมายความว่า ไม่อนุญาตให้นำเอกสารหรือจดข้อความเข้าไปในห้องสอบ
การนำพจนานุกรมที่จดข้อความเกี่ยวกับวิชาที่สอบเข้าห้องสอบ ย่อมเป็นการกระทำเช่นเดียวกับ
การนำหนังสือ เอกสาร หรือตำราเรียนเข้าห้องสอบ ถือว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต
และความผิดนั้นสำเร็จแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องได้รับประโยชน์จากข้อความที่จดไปแต่อย่างใด
การลงโทษโดยให้คะแนน F ในวิชาที่ทุจริต และไม่พิจารณาผลการสอบทุกรายวิชาในภาคการศึกษา
ที่มีการกระทำทุจริต (ติด W) ถือเป็นการลงโทษตามกรอบอำนาจหน้าที่ที่ระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้
และได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด อันเป็นคำสั่งลงโทษที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 147/2564

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 14

ต้องทำอะไร ... หากขอใช้ถนนสาธารณะ
สร้างสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย

Question ?

คำสั่งเรียกให้ผู้อำนวยการเขตชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีอนุญาตให้ใช้ที่ดิน
อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยไม่มีอำนาจ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



การที่ผู้อำนวยการเขต (ผู้ฟ้องคดี) อนุญาตให้สำนักสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัด กรุงเทพมหานคร (กทม.) ใช้ที่ดินที่มีผู้อุทิศให้เป็นทางสาธารณประโยชน์เพื่อก่อสร้างสถานีขนถ่ายมูลฝอยและที่จอดรถเก็บขนมูลฝอย โดยมีได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ คือ ไม่ได้เสนอเรื่องไปยัง กทม. และให้ กทม. ในฐานะผู้ขอใช้ยื่นเรื่องต่อกรมที่ดิน เพื่อเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุมัติ และหากได้รับการอนุมัติก็จะนำไปสู่ขั้นตอนการถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีแจ้งสำนักสิ่งแวดล้อมว่าไม่ขัดข้องในการอนุญาตให้เข้าใช้ที่ดินดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย เป็นเหตุให้มีการลงนามในสัญญาจ้างบริษัทเอกชนเพื่อก่อสร้างที่จอดรถเก็บขนมูลฝอยและต้องมีการบอกเลิกสัญญา รวมทั้งต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บริษัทเอกชน ดังนั้น คำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ และความเป็นธรรมแห่งกรณี จึงขอบด้วยกฎหมายแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 5/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 15

“ยุบชุมชน” ซึ่งตั้งในที่เอกชน ด้วยเหตุผลตั้งงบประมาณไม่ได้ !

Question ?

กรณีนายกเทศมนตรีประกาศยุบชุมชน เนื่องจากเห็นว่าพื้นที่ชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในโครงการซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเอกชน ทำให้ไม่สามารถเข้าไปพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ถือว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



การที่เทศบาลเมืองได้ประกาศยุบชุมชนพิพาทด้วยเหตุผลแต่เพียงว่า พื้นที่ชุมชนส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเอกชน ทำให้ไม่สามารถตั้งงบประมาณและไม่อาจจัดทำบริการสาธารณะหรือนำโครงการต่าง ๆ เข้าไปพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้นั้น กรณีไม่ถือเป็นอุปสรรคแก่เทศบาลเมืองในการจัดทำบริการสาธารณะในชุมชนตามมาตรา 53 (1) ประกอบกับมาตรา 50 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวไม่เกี่ยวพันกับสิทธิในที่ดินที่ยังไม่มีการส่งมอบพื้นที่บางส่วนโครงการให้แก่เทศบาลเมืองแต่อย่างใด เช่น หน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย รักษาความสะอาด ป้องกันและระงับโรคติดต่อ หรือการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับชุมชนตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล ดังนั้น เหตุดังกล่าวจึงยังไม่ใช่เหตุที่นายกเทศมนตรีจะมีประกาศให้ยุบชุมชนได้ การมีประกาศยุบชุมชนพิพาทจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 16/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 16

“เปลี่ยนสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล”
ในหมู่บ้านจัดสรร ... ทำได้หรือไม่ ?

Question ?

การที่เทศบาลตำบล (ผู้รับ โอนที่ดินส่วนที่กันไว้เป็นสาธารณูปโภคในหมู่บ้านจัดสรร)
ได้เปลี่ยนสภาพสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดสรรที่ดินหรือไม่ ?

Answer



แม้ว่าผู้จัดสรรที่ดินจะได้อุทิศที่ดินดังกล่าวให้แก่เทศบาลตำบลแล้วก็ตาม แต่เมื่อมิใช่เป็นการมอบให้
โดยการจดทะเบียนโอนที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน
พ.ศ. 2543 ที่ดินพิพาทจึงยังตกอยู่ในภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรที่ยังอยู่ในความรับผิดชอบ
ของผู้จัดสรรที่ดิน ซึ่งเทศบาลตำบลไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงสภาพของที่ดินให้เป็นอย่างอื่นได้
อย่างไรก็ตาม การที่เทศบาลตำบลทำลานกีฬาพร้อมเครื่องเล่นอุปกรณ์ออกกำลังกายให้แก่หมู่บ้านจัดสรร
โดยเปลี่ยนแปลงสภาพจากเดิมที่เป็นสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอลขนาดเล็ก ติดตั้งเสาไฟ
ตาข่ายเหล็กและตาข่ายเชือกเป็นรั้วล้อมรอบสนาม ทำให้ใช้ประโยชน์จากสนามได้มากขึ้นกว่าเดิม
แม้จะมีการเปลี่ยนสภาพที่ดินไปบ้าง แต่วัตถุประสงค์ของการใช้สนามมิได้แตกต่างไปถึงขนาด
ที่จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพจากสนามเด็กเล่นไปเป็นอย่างอื่น อันผิดไปจากวัตถุประสงค์
ของการจัดสรรที่ดิน การดำเนินการดังกล่าวของเทศบาลตำบลจึงมิได้กระทบสาระสำคัญ
ของการเป็นสนามเด็กเล่น และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้อาศัยในหมู่บ้านจัดสรร



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 691/2564

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 17

ท้องถิ่น-ท้องที่ มีอำนาจรื้อถอนเรือนแพ
รुकล้าที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ?

Question ?

การที่นายอำเภอและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) รื้อถอนแพร้านอาหาร
และขนย้ายแคร่ไม้ของผู้ประกอบกิจการบริเวณบึงหรือหาดซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์
ถือเป็นการกระทำละเมิดหรือไม่ ?



Answer



เมื่อบริเวณพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน
นายอำเภอและนายก อบต. จึงมีหน้าที่ร่วมกันในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินดังกล่าว
ตามมาตรา 122 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
กรณีตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการ (ผู้ฟ้องคดี) ได้ปลูกสร้างแพร้านอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาต นายอำเภอ
และนายก อบต. มีอำนาจและหน้าที่ในการร้องทุกข์กล่าวโทษดำเนินคดีกับผู้เข้าไปยึดถือครอบครอง
กันสร้าง หรือทำให้เสื่อมสภาพที่สาธารณประโยชน์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดิน
แต่ไม่มีอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองหรือใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
ออกไปจากเขตที่ดินแต่อย่างใด เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจนายอำเภอและนายก อบต. เข้าไปบังคับ
จัดการให้ผู้ฟ้องคดีออกจากที่ดินหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือใช้มาตรการบังคับทางปกครองในกรณี
ดังกล่าวได้ ดังนั้น การเข้าไปรื้อถอนแพร้านอาหาร ทำลายและขนย้ายแคร่ไม้ที่วางไว้บริเวณชายตลิ่ง
จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 68/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 18

เดือดร้อนจากนกเพื่อนบ้าน :
เรื่องถึงศาลเพราะเจ้าพนักงานจัดการไม่สำเร็จ !

Question ?



กรณีผู้เลี้ยงนก (ผู้ถูกฟ้องคดี) ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาว่า ตนไม่ได้เลี้ยงนกพิราบเพื่อการค้า โดยได้แก้ไขเหตุรำคาญและปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน (ผอ. เขต) อย่างต่อเนื่อง แต่ระยะเวลาสำหรับการแก้ไขมีไม่เพียงพอ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษา ให้เคลื่อนย้ายนกพิราบทั้งหมดออกจากบ้านพักอาศัยจึงไม่เป็นธรรมนั้น เป็นคำอุทธรณ์ที่ศาลปกครองสูงสุดจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ?

Answer



พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ มาตรา 73 วรรคสาม

บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำอุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควร ได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้”

เมื่อคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแสดงให้เห็นว่าเหตุรำคาญนั้นยังไม่หมดสิ้นไปทั้งหมด จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีผล เปลี่ยนแปลงการรับฟังข้อเท็จจริงหรือการวินิจฉัยข้อกฎหมายของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า ผอ. เขต ยังมีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้ครบถ้วน ทำให้เหตุเดือดร้อนรำคาญตามคำฟ้องยังคงมีอยู่ ส่วนที่อ้างว่า เลี้ยงนกพิราบเพื่อนันทนาการและการแข่งขัน มิได้เลี้ยงเพื่อการค้านั้น ก็ไม่ทำให้ประเด็นการวินิจฉัย ถึงการละเลยต่อหน้าที่ข้างต้นมีผลเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากเหตุรำคาญนั้นจะเกิดจากการเลี้ยงนกพิราบ ในทางการค้าหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ทำให้การพิจารณาอำนาจหน้าที่ของ ผอ. เขต ในการระงับเหตุรำคาญ ต้องมีผลเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณา



คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 931/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 19

เปิดตลาดนัดบนถนนสาธารณะ :
เจ้าพนักงานจราจรไม่เห็นชอบ ทำไม่ได้ !

Question ?

กรณีนายกเทศมนตรีปล่อยให้มีการค้าขายในทางสาธารณะ โดยที่เจ้าพนักงานจราจร
ไม่ได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดให้เป็นเขตผ่อนผันนั้น ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่
ในการดูแลรักษาทางสาธารณะหรือไม่ ?



Answer



เมื่อผู้บังคับการตำรวจจังหวัดในฐานะเจ้าพนักงานจราจรไม่ได้ให้ความเห็นชอบกำหนดให้
ทางสาธารณะที่พิพาทเป็นเขตผ่อนผันให้ปรุงอาหารขายหรือจำหน่ายสินค้าตามหนังสือขอความเห็นชอบ
ของนายกเทศมนตรี จึงถือได้ว่าทางสาธารณะดังกล่าวมิได้ประกาศให้เป็นเขตผ่อนผันฯ นายกเทศมนตรี
ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ประกอบกับมาตรา 41 วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการควบคุมดูแลและห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้า
ในทางสาธารณะ เมื่อปรากฏว่าถนนที่พิพาทมีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้าไปวางขายเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะ
เป็นตลาดนัด เป็นเหตุให้ประชาชนไม่สามารถใช้ทางสาธารณะในการสัญจรได้โดยสะดวก
อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ กรณีจึงถือได้ว่านายกเทศมนตรี
ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดูแลรักษาทางสาธารณะที่พิพาท



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 262/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 20

ออสานจุดผ่อนผันตลาดนัด ...
เหตุขัดเจตนารมณ์และไม่ปฏิบัติตามที่ตกลงไว้ !

Question ?

คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่ให้ยกเลิกการจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาด
ในพื้นที่สวนสาธารณะ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณากำหนดจุดผ่อนผันให้มีการขายสินค้าในพื้นที่สวนสาธารณะได้ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสม และมีอำนาจที่จะยกเลิกการผ่อนผันดังกล่าวได้เช่นกัน หากมีเหตุผลความจำเป็นหรือข้อเท็จจริงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าเกิดปัญหาตามที่มีการร้องเรียนจริง เช่น การจราจรบริเวณข้างตลาดไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีการให้เช่าช่วงพื้นที่ในราคาสูง การติดตั้งไฟฟ้าไม่คำนึงถึงความปลอดภัย อีกทั้งเป็นการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นสวนสาธารณะเพื่อการนันทนาการ อันเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและสมควรคืนพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้น คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่ให้ยกเลิกการจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาดในพื้นที่สวนสาธารณะจึงขอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 425/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 21

นายก-รองนายกเทศมนตรี ต้องมีอายุครบ 30 ปี นับแต่วันใด ?

Question ?



คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีที่กำหนดให้ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ จะนับแต่วันใด ?

Answer



กฎหมายว่าด้วยเทศบาลมุ่งหมายให้ใช้วันเข้าสู่ตำแหน่งเป็นวันที่จะต้องมีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการพิจารณาว่านายกเทศมนตรีมีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งหรือไม่ ต้องนับตั้งแต่วันเลือกตั้งซึ่งเป็นวันเข้าสู่ตำแหน่ง ส่วนการมีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งของรองนายกเทศมนตรี จะต้องพิจารณาในวันที่บุคคลนั้นเข้าสู่ตำแหน่งเช่นเดียวกัน ซึ่งก็คือวันได้รับการแต่งตั้ง (โดยนายกเทศมนตรี) ดังนั้น รองนายกเทศมนตรีจึงต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามมาตรา 48 นว วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 48 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 50/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 22

ชุดครูย ... ยืมใส่ถ่ายภาพเพื่อเป็นเกียรติ
แต่กลายเป็นพันตำแหน่ง !

Question ?

การที่สภาเทศบาลมีมติให้สมาชิกสภาเทศบาล (ผู้ฟ้องคดี) พันจากตำแหน่ง เนื่องจากใส่ชุดครูยผู้อื่นขึ้นไปถ่ายภาพบนเวทีโดยที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



กรณีสมาชิกสภาเทศบาลได้รับชุดครูยวิยฐานะของผู้ที่ยื่นให้ เพื่อสวมใส่ขึ้นไปถ่ายภาพและมอบสิ่งของให้กับนักเรียนบนเวทีในพิธีมอบวุฒิบัตร โดยที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เคยชี้แจงต่อสภาเทศบาลในทำนองว่าตนรู้อยู่แล้วว่าการสวมชุดครูยโดยไม่สำเร็จการศึกษามาจากสถาบันการศึกษานั้นไม่ถูกต้อง ประกอบกับบุคคลทั่วไปย่อมทราบดีว่าไม่ควรสวมใส่ชุดครูยหากไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องใช้เวลาไต่สวนว่ากระทำความผิดหรือไม่ จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรหรือไม่ และไม่ควรรับชุดครูยไปสวมใส่เพื่อแสดงตนต่อสาธารณชนเนื่องจากอาจทำให้บุคคลอื่นหลงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษามาจากคณะหรือมหาวิทยาลัยตามชุดครูยที่สวมใส่ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งและขัดต่อจริยธรรมอันย่อมนำมาซึ่งความเสียหายแก่เทศบาลโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ การที่สภาเทศบาลมีมติให้ผู้ฟ้องคดีพันจากตำแหน่งจึงชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 246/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 23

นับคะแนนไม่เป็นไปตามขั้นตอน ...
ต้องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ?

Question ?

กรณีคณะกรรมการเลือกผู้ใหญ่บ้านนับคะแนนไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน จะส่งผลให้การเลือกตั้งดังกล่าวเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมหรือไม่ ?

Answer



การที่กรรมการเลือกจำนวน 3 คน ทำหน้าที่หยิบบัตรเลือกและคลี่บัตรส่งให้กรรมการเลือกคนที่สอง เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยบัตรเลือกและขานหมายเลขที่มีการเลือก และการที่กรรมการเลือกคนที่สอง ซึ่งมีหน้าที่วินิจฉัยบัตรเลือกกว่าเป็นบัตรดีหรือบัตรเสียมิได้สังเกตหลังบัตรเสียว่า “เสีย” ก่อนที่จะส่งให้แก่กรรมการเลือกคนที่สาม เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2551 ข้อ 69 วรรคหนึ่ง และข้อ 71 (ผู้คัดค้านอ้างว่าอาจมีการแก้ไขบัตรเลือกได้) แต่เมื่อการนับคะแนนครั้งดังกล่าวคณะกรรมการเลือกได้กระทำโดยเปิดเผยต่อหน้าราษฎรผู้มีสิทธิเลือก ราษฎรในหมู่บ้านใกล้เคียง และตัวแทนผู้สมัครรับเลือก โดยไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทักท้วงหรือคัดค้านการดำเนินการของคณะกรรมการเลือก และมีได้ทำให้การวินิจฉัยบัตรดีหรือบัตรเสีย และผลการนับคะแนนเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด (นับคะแนนใหม่ได้ผลเหมือนเดิม) ดังนั้น พยานหลักฐานจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่า การดำเนินการนับคะแนนของคณะกรรมการเลือก ทำให้การเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งพิพาทเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม การที่นายอำเภอมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านตามผลการเลือกตั้งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 445/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 24

หีบบัตรอลเวง : เพิ่งได้เป็นผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ ไม่ทันไรถูกร้องให้ปลด !

Question ?

การที่นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ดำเนินการให้ผู้ใหญ่บ้าน (ผู้ร้องสอด) พ้นจากตำแหน่งตามที่มีการร้องเรียน ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่หรือไม่ ?



Answer



เมื่อการเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งพิพาทไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ทำให้การเลือกไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ประกอบกับกระบวนการในการเลือกผู้ใหญ่บ้านในส่วนขั้นตอนก่อนการเลือกที่มีการโต้แย้งว่ากรรมการเลือกไม่ปิดเทปภาวนนิกรรอยต่อหีบบัตรนั้น เมื่อหีบบัตรที่นำมาใช้เป็นหีบหลักไม่ใช่หีบกระดาษ จึงไม่จำเป็นต้องปิดเทปภาวนนิกรรอยต่อภายนอกหีบบัตรตามข้อ 54 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2551 ส่วนขั้นตอนหลังการเลือกที่มีการโต้แย้งว่ากรรมการเลือกไม่เก็บหีบบัตรไว้กับนายอำเภอ เห็นว่า การเก็บรักษาไว้ที่สถานีตำรวจเพื่อความปลอดภัย เพราะเป็นสถานที่ที่รองผู้กำกับการสืบสวน (ประธานกรรมการเก็บรักษาหีบบัตร) ปฏิบัติหน้าที่อยู่ จึงถือว่าอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของนายอำเภอแล้ว และกรณีที่ได้โต้แย้งว่าผู้มีสิทธิเลือกไม่ได้ลงลายมือชื่อและเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนในบัญชีเลือกนั้น เมื่อผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้มีสิทธิเลือกได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจริงโดยพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงชื่อ จึงถือเป็นการใช้สิทธิโดยชอบด้วยข้อ 56 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ดังนั้น กระบวนการเลือกผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผลการนับคะแนนใหม่ตรงกันกับจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกการที่นายอำเภอและผู้ว่าฯ ไม่ดำเนินการถอดถอนผู้ร้องสอดซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนเลือกสูงสุดให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแต่อย่างใด



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 444/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 25

ตาวิเศษเห็นนะ : ฟ้องศาลเปิดหีบนับคะแนนใหม่ ...
เหตุวินิจัยบัตรเสียผิดพลาด !

Question ?



กรณีคณะกรรมการเลือกวินิจัยบัตรเลือกผิดพลาด ศาลปกครองมีอำนาจ
เปิดหีบบัตรเพื่อนับคะแนนใหม่และวินิจัยบัตรเลือกที่พิพาท
ว่าเป็นบัตรดีหรือบัตรเสียได้หรือไม่ ?

Answer



การดำเนินกระบวนการพิจารณาดีของศาลปกครองเป็นระบบไต่สวนที่ศาลสามารถแสวงหาข้อเท็จจริง
ได้เองตามความเหมาะสม โดยไม่ได้จำกัดอำนาจศาลในการรับฟังพยานหลักฐาน ศาลปกครองจึงมีอำนาจ
เปิดหีบบัตรเพื่อตรวจสอบบัตรเลือกแล้วทำการนับคะแนนใหม่ และวินิจัยว่าบัตรเลือกที่พิพาท
เป็นบัตรดีได้ เมื่อปรากฏว่าบัตรเลือกที่พิพาทมีร่องรอยปากกาขีดเป็นกากบาทในช่องหมายเลข 1
(ผู้ฟ้องคดี) จริง แม้จะเป็นร่องรอยปากกาจาง ๆ แต่ก็เห็นได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกได้ลงคะแนนให้แก่ผู้ฟ้องคดี
บัตรเลือกที่พิพาทซึ่งคณะกรรมการเลือกวินิจัยว่าเป็นบัตรเสียนั้นจึงไม่เข้าลักษณะบัตรเสียตามข้อ 76
ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2551 ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเพิ่มอีก
1 คะแนน (เท่ากับคะแนนของผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน) และผลการเลือกเปลี่ยนแปลงไป
เนื่องจากมีผู้สมัครมากกว่า 1 คน ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน การที่คณะกรรมการเลือกไม่ได้จัดให้มีการ
จับสลากเพื่อให้ได้บุคคลผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต่อไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ
จึงทำให้การเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งนี้เป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ดังนั้น การที่นายอำเภอ
มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 94/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 26

ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแต่ลายเซ็นไม่เหมือนเดิม
เพิ่มเติมคือถูกร้อง !

Question ?

เมื่อมีผู้ร้องเรียนว่าลายมือชื่อของผู้ใหญ่บ้านในขณะที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. แตกต่างกับลายมือชื่อภายหลังดำรงตำแหน่ง จึงขอให้ตรวจสอบว่าผู้ใหญ่บ้านได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยตัวเองจริงหรือไม่ แต่นายอำเภอได้พิจารณาแล้วสั่งยุติเรื่อง ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่หรือไม่ ?



Answer



ลายมือชื่อเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่แต่ละบุคคลใช้เพื่อระบุหรือยืนยันตัวตนให้แตกต่างไปจากบุคคลอื่น โดยบุคคลหนึ่งอาจมีลายมือชื่อเพียงแบบเดียวหรือหลายแบบก็ได้ และในทางปฏิบัติรูปแบบของลายมือชื่ออาจแตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ตามความประสงค์ของเจ้าของลายมือชื่อ เมื่อนายอำเภอสอบสวนหาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามควรแก่กรณี ได้แก่ การสอบถ้อยคำผู้ฟ้องคดี และบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิของสำนักงาน กกต. ซึ่งเป็นเอกสารที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. ของผู้ฟ้องคดีโดยตรง ประกอบกับประธานกรรมการ กรรมการ และ รปภ. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งได้ยืนยันตรงกันว่าผู้ฟ้องคดีได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. จริง การที่นายอำเภอมีคำสั่งให้ยุติเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยไม่ได้เรียกพยานผู้เชี่ยวชาญมาตรวจพิสูจน์ลายมือชื่ออีก จึงไม่ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 69/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 27

“บัญชียื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน” มีรายชื่อแต่ไม่มีลายเซ็น
เมื่อไปแสดงตน มีผลสมบูรณ์ !?

Question ?

กรณีผู้ที่ประสงค์ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อ
ผู้ที่ประสงค์ยื่นถอดถอน แต่ต่อมาได้ไปแสดงตนต่อคณะกรรมการตรวจสอบกลั่นกรองเอกสาร
การลงชื่อถอดถอนฯ แล้ว ถือเป็นการแสดงเจตนาที่มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



กรณีกลุ่มราษฎรที่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ยื่นถอดถอน แต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าว
ซึ่งต่อมาได้ไปแสดงตน ลงลายมือชื่อ และให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบกลั่นกรองเอกสาร
การลงชื่อถอดถอนฯ โดยแสดงเจตนาต้องการให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ย่อมถือเป็นการรับรอง
ลายมือชื่อของตนเองและเป็นการแสดงเจตนาที่สมบูรณ์แล้ว เมื่อปรากฏว่าผู้ที่ลงชื่อถอดถอน
ได้ไปแสดงตนและยืนยันการลงชื่อด้วยตนเองนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
ผู้ใหญ่บ้านจึงต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น
การที่นายอำเภอมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านรายดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 913/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 28

ขอถอนข้อยื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ...
ต้องดำเนินการภายในเมื่อใด ?

Question ?

กรณีมีราษฎรบางรายที่เคยเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้แจ้งขอถอนการแสดงเจตนา
ดังกล่าวภายหลังจากนายอำเภอได้ออกคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว
จะมีผลต่อคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?

Answer



การพิจารณาเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง เป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตาม
ความประสงค์ของราษฎรที่เข้าชื่อ (ยื่นหนังสือ) โดยนายอำเภอจะแต่งตั้งคณะกรรมการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายชื่อและคุณสมบัติตามกฎหมายของผู้เข้าชื่อ ซึ่งคณะกรรมการฯ
จะให้ผู้ที่เข้าชื่อมาแสดงตนและยืนยันความประสงค์ที่จะถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ฉะนั้น ระยะเวลาตั้งแต่วินาทียื่นหนังสือจนถึงวันที่มีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นระยะเวลาพิจารณาดำเนินการ
เพื่อออกคำสั่งทางปกครอง โดยในระหว่างนั้นบุคคลที่เข้าชื่อกันอาจจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์
ไม่ขอถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้ การที่ราษฎรดังกล่าวมีหนังสือแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
(ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง) เพื่อขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์ที่จะไม่ขอ
ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน อันเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่มีการออกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว
กรณีจึงไม่มีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
เนื่องจากกระบวนการพิจารณาเพื่อออกคำสั่งทางปกครองได้สิ้นสุดลงแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 252/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 29

เข้าซื้อที่ดินของผู้อื่นใหญ่บ้าน ... ครบเงื่อนไขตามกฎหมาย
ไม่ต้องสอบสวนความผิด

Question ?

คำสั่งของนายอำเภอที่ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากราษฎรมีสิทธิเลือก
ได้เข้าซื้อที่ดินของผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งโดยไม่มีการสอบสวนความผิด
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อราษฎรมีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านได้เข้าซื้อที่ดินของผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง พร้อมแนบ
แบบแสดงเจตนาขายบุคคลที่มีการลงลายมือชื่อและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นการเข้าซื้อที่ดิน
ที่ถูกต้องตามแนวทางปฏิบัติในการเข้าซื้อที่ดินที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ และเมื่อผู้เข้าซื้อมาแสดงตน
และยืนยันการแสดงเจตนาที่จะให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามกฎหมาย โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
(ราษฎรมีสิทธิเลือก) ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6)
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นายอำเภอจึงต้องมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่อาจ
ใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ และไม่จำเป็นต้องสอบสวนความผิดเพราะมิใช่กรณีร้องเรียนให้สอบสวนทางวินัย
ดังนั้น คำสั่งของนายอำเภอที่ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งจึงชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 63/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 30

“ผิดฐาน “ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน” ถือว่า “เสียชื่อในทางพาล” หรือไม่?”

Question ?

คำสั่งของนายอำเภอที่วินิจฉัยว่าผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน (ผู้ฟ้องคดี) เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาล จึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุทะเลาะวิวาทและยังใช้คำดูหมิ่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เกรี้ยวเกร่ง ซึ่งตรงกับความหมายของคำว่า “พาล” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยศาลจังหวัดได้พิพากษาจำคุก แต่รอการลงโทษไว้ และเป็นการกระทำความผิดซึ่งเกิดขึ้นก่อนการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านเพียงไม่นาน กรณีจึงฟังได้ว่าในช่วงเวลาที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา 12 (8) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 และเมื่อตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน มีอำนาจในทางปกครอง และมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน นอกจากจะต้องประพฤติตน เช่นบุคคลธรรมดาทั่วไปแล้ว ยังจะต้องประพฤติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ราษฎรในหมู่บ้าน และต้องไม่มีความประพฤติบกพร่องในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งของนายอำเภอที่วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 103/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 31

ผู้ใหญ่บ้านเล่นไฮโลว์ในงานศพ : เสียทั้งชื่อเสียง-สูญเสียทั้งตำแหน่ง !

Question ?

คำสั่งลงโทษไล่ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ด้วยเหตุร่วมเล่นการพนันผิดกฎหมาย
ในงานสวดอภิธรรมศพ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด และควบคุมดูแลราษฎรในหมู่บ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 การที่ผู้ใหญ่บ้านไปร่วมงานสวดอภิธรรมศพ แม้จะต่างท้องที่ โดยไม่ได้อยู่ในความดูแลก็ตาม แต่ในฐานะผู้ใหญ่บ้านก็ยังคงมีหน้าที่ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่เมื่อพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในการเล่นพนันไฮโลว์ซึ่งเป็นการพนันที่กฎหมายห้ามเด็ดขาด ก็ควรห้ามปรามหรือแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ แต่ผู้ใหญ่บ้านหาได้กระทำไม่ และยังร่วมเล่นไฮโลว์ด้วยจนถูกจับกุม ถือว่าบกพร่องในหน้าที่และประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง เป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนอย่างร้ายแรง ทั้งก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ประชาชนและสังคมโดยรวม เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ของหน่วยงานราชการ จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฉะนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 66/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 32

สั่งให้สารวัตรกำนันพ้นตำแหน่ง ...

เหตุหมดความไว้วางใจ-ไม่ต้องให้โอกาสโต้แย้ง !?

Question ?

การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้ให้โอกาสสารวัตรกำนันชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้ง
แสดงพยานหลักฐานก่อนมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 บัญญัติให้กำนันมีดุลพินิจที่จะแต่งตั้งบุคคล
ที่ตนไว้วางใจเป็นสารวัตรกำนันเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยของตน โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่า และอาจเปลี่ยน
หรือให้สารวัตรกำนันพ้นจากตำแหน่งเมื่อตนหมดความไว้วางใจ ซึ่งไม่อาจถือได้ว่าเป็นการลงโทษบุคคล อีกทั้ง
การกระทำที่เป็นเหตุให้กำนันหมดความไว้วางใจ ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
หรือหลายเรื่องโดยเฉพาะเจาะจง แต่อาจเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมโดยรวมก็ได้ กรณีกำนันมีหนังสือขอเปลี่ยน
สารวัตรกำนัน (ผู้ฟ้องคดี) ด้วยเหตุผลว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ อันเป็นการให้พ้นจากตำแหน่ง
เมื่อหมดความไว้วางใจ ซึ่งโดยเหตุผลของเรื่องแล้วการใช้ดุลพินิจดังกล่าวไม่อาจอยู่ในบังคับของการให้โอกาส
โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้
เนื่องจากการบังคับให้กำนันต้องให้โอกาสดังกล่าว ไม่อาจมีผลเปลี่ยนแปลงความคิดไม่ไว้วางใจในตัวผู้ฟ้องคดี
มาเป็นไว้วางใจได้ และไม่ถือเป็นการลงโทษบุคคลนั้น อีกทั้งการสั่งให้สารวัตรกำนันพ้นจากตำแหน่ง กฎหมาย
ไม่ได้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่า ก่อนแต่อย่างใด โดยคำสั่งจะมีผลใช้บังคับนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไป การที่ผู้ว่า มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งโดยให้มีผลย้อนหลัง จึงเป็นคำสั่ง
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่ให้พ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และเมื่อคำสั่งพิพาทเป็นเหตุให้
ผู้ฟ้องคดีต้องสูญเสียสิทธิหน้าที่และประโยชน์ที่พึงได้รับจากการดำรงตำแหน่ง จึงถือเป็นการกระทำละเมิด
ต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 62/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 33

จดทะเบียนการจำยอมในโฉนดฯ
ทั้งฝ่ายที่ได้และเสียประโยชน์ต้องยื่นพร้อมกัน !

Question ?

การที่เจ้าพนักงานที่ดินมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนการจำยอมของผู้ฟ้องคดี (เจ้าของสามยทรัพย์ซึ่งเป็นฝ่ายที่ได้ประโยชน์) ที่ไปยื่นคำร้องฝ่ายเดียว ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทการจำยอมในสารบัญจดทะเบียนโฉนดที่ดินของแปลงการยทรัพย์ (แปลงที่เสียประโยชน์) แล้ว การได้มาซึ่งสิทธิในการจำยอมของผู้ฟ้องคดี (แปลงที่ได้ประโยชน์) ย่อมบริบูรณ์ใช้ยื่นต่อบุคคลภายนอกได้ตามมาตรา 1299 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนไว้ในโฉนดที่ดินแปลงสามยทรัพย์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ระเบียบกรมที่ดินกำหนดให้การจดทะเบียนการจำยอม ถ้าผู้กรณีประสงค์จะจดทะเบียนไว้ในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินแปลงสามยทรัพย์ด้วย ก็สามารถทำได้ โดยผู้กรณีมีคำขอ (ต้องยื่นคำขอทั้งสองฝ่าย) การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้มีการจดทะเบียนการจำยอมไว้ในโฉนดที่ดินของตนเพียงฝ่ายเดียว และเจ้าพนักงานที่ดินมีคำสั่งไม่รับคำขอ จึงเป็นไปตามระเบียบกรมที่ดินและขอบด้วยกฎหมายแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 336/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 34

ใช้ประโยชน์อาคารแต่อ้างว่าไม่ใช่เจ้าของ ...
ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ !?

Question ?

การที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี (บริษัทรับเหมาก่อสร้าง) รื้อถอนอาคารสำนักงานชั่วคราว เพราะก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อผู้ฟ้องคดีทำสัญญาจ้างก่อสร้างเชื่อมกับเทศบาล และได้มีการก่อสร้างอาคารสำนักงานขึ้นในลักษณะเพื่อใช้เป็นอาคารสำนักงานชั่วคราว โดยการก่อสร้างอาคารถือเป็นกิจการตามวัตถุประสงค์ของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีโดยหุ้นส่วนผู้จัดการได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นไปยื่นคำขอใช้น้ำประปาในอาคารพิพาท โดยระบุว่าเพื่อใช้ในการก่อสร้างเชื่อมป้องกันตลิ่งและคันป้องกันน้ำท่วมกรณีจึงเชื่อได้ว่าอาคารพิพาทของผู้ฟ้องคดีสร้างขึ้นเพื่อเป็นอาคารชั่วคราวและใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างเชื่อมตามสัญญา เมื่ออาคารดังกล่าวเป็นอาคาร ค.ส.ล. ชั้นเดียว (กว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร) จึงถือเป็นอาคารตามความหมายของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ต้องได้รับอนุญาตในการก่อสร้าง เมื่อมิได้มีการอนุญาต จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ดังนั้น การที่นายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารพิพาท จึงเป็นคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 41/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 35

“ดัดแปลงอาคารเก่า” ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายใหม่หรือไม่!?

Question ?

การต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารซึ่งสร้างก่อนที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องมีผลใช้บังคับ จำต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายดังกล่าวหรือไม่ ?



Answer



การที่เจ้าของบ้านไม้ 2 ชั้น ได้เปลี่ยนรื้อบ้านและระเบียบให้เป็นอาคารมีผนังก่ออิฐถือปูน ก่อสร้างหลังคาโดยชายกระเบื้องมุงหลังคาขึ้นล้าออกมาในถนนสาธารณะ และเทคอนกรีตลงบนทางสาธารณประโยชน์ ปิดรางระบายน้ำและปูกระเบื้อง ถือเป็นการดัดแปลงอาคารตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ที่จะต้องยื่นขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งแม้อาคารเดิมจะสร้างก่อนปี พ.ศ. 2521 แต่เมื่อมีการดัดแปลงอาคารภายหลังประกาศใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ กรณีจึงต้องนำกฎกระทรวงดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดัดแปลงอาคารพิพาทด้วย เมื่อเจ้าของอาคารไม่ได้ขออนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงชอบที่จะมีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารส่วนที่ต่อเติมทั้งหมดออกไปให้คงสภาพตามแนวอาคารเดิม ดังนั้น การที่นายกเทศมนตรีไม่ได้สั่งให้รื้อถอนและไม่ได้ทำการรังวัดตรวจสอบแนวเขตที่ดินให้ชัดเจนตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จึงถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดไว้



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 157/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 36

รื้อสร้างใหม่ : ไม่ใช่ตึกแถว-ไม่เข้าช้อยกเว้น !

Question ?

การที่นายกเทศมนตรีออกใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารตึกแถวเก่าและออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหลังใหม่ขึ้นแทนตึกแถวหลังเดิม โดยไม่ได้เว้นระยะห่างจากแนวเขตที่ดินตามที่กฎหมายกำหนด ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อพิจารณาแผนผังบริเวณแนบท้ายใบอนุญาตปรากฏว่าอาคารพิพาทไม่มีลักษณะของการก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถวยาวตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป และไม่มีการแบ่งระหว่างหน่วยของอาคารให้เป็นหลังหรือเป็นหน่วยแยกออกจากกัน คงมีเพียงการสร้างฝาเพื่อแบ่งพื้นที่กันเป็นห้องต่าง ๆ ในชั้น 2 ของอาคารเท่านั้น กรณีจึงไม่ได้มีลักษณะเป็นตึกแถวหรือห้องแถวตามนิยามที่กำหนดในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่จะนำช้อยกเว้นเรื่องการเว้นระยะห่างตามข้อ 34 วรรคหก ของกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน ที่กำหนดว่า ห้องแถวหรือตึกแถวที่มีด้านข้างใกล้เขตที่ดินของผู้อื่นต้องมีที่ว่างระหว่างด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวกับเขตที่ดินของผู้อื่นนั้น กว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่ห้องแถวหรือตึกแถวที่ก่อสร้างขึ้นทดแทนอาคารเดิม โดยมีพื้นที่ไม่มากกว่าพื้นที่ของอาคารเดิม และมีความสูงไม่เกิน 15 เมตร มาใช้บังคับได้ การที่ผนังของอาคารพิพาทอยู่ห่างเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 2 เมตร และไม่ปรากฏว่าได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียง ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และช้อยกเว้นของแนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคารตามที่กำหนดในข้อ 50 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ดังนั้น ใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารที่พิพาทจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 360/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 37

ซื้อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งถังน้ำประปา
เมื่อฟังได้ว่าเคยอุทธรณ์ ขวดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน !?

Question ?

กรณีมีผู้อุทธรณ์ที่ดินให้กับรัฐเพื่อใช้เป็นที่ตั้งถังน้ำประปาของหมู่บ้าน และต่อมาผู้อุทธรณ์
แสดงการหวงกันและจดทะเบียนขายที่ดินแก่ผู้ซื้อแล้ว ผู้ซื้อจะได้กรรมสิทธิ์
ในที่ดินดังกล่าวหรือไม่ ?

Answer



กรณีเจ้าของที่ดินเดิมได้แสดงเจตนาบริจาคหรืออุทธรณ์ที่ดินต่อที่ประชุมหมู่บ้าน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ใช้ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และ อบต. ได้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการบริจาคแล้ว ที่ดินดังกล่าวจึงตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามมาตรา 1304 (2) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายทันทีโดยไม่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้ต่อมาผู้อุทธรณ์ที่ดิน จะแสดงการหวงกันก็ไม่ทำให้ที่ดินดังกล่าวกลับมาเป็นของผู้อุทธรณ์ที่ดินได้อีก อีกทั้งไม่อาจโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายเฉพาะ และเมื่อที่ดินตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินก่อนที่ ผู้ฟ้องคดีจะได้รับโอนกรรมสิทธิ์จากการซื้อต่อมาอีกทอดหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิดีกว่าเจ้าของที่ดินเดิม การที่ อบต. ไม่ดำเนินการรื้อถอนถังเก็บน้ำประปาออกไปจากที่ดินดังกล่าวตามคำขอของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 35/2567
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 38

สร้างอาคารในที่เลี้ยงสัตว์ชายทะเลโดยพลการ :
แม้ครอบครองมานาน ก็ต้องรื้อถอน !

Question ?

คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารซึ่งก่อสร้างในที่ดินสำหรับใช้เป็นี่เลี้ยงสัตว์ชายทะเล
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารในที่ดินสำหรับใช้เป็นี่เลี้ยงสัตว์ชายทะเล อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
(นายก อบต.) ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522 อีกทั้งไม่ปรากฏว่าได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะด้วย
แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าที่ดินดังกล่าวอยู่ระหว่างการจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดิน
สาธารณะประโยชน์ที่มีผู้บุกรุก แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าได้รับการอนุมัติและมีการดำเนินโครงการจนแล้วเสร็จ
หรือไม่แน่ชัดว่าผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือไม่ และบริเวณใด การก่อสร้างอาคาร
พิพาทจึงเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ดังนั้น การที่นายก อบต. ออกคำสั่ง
ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารพิพาทตามมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ
จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 303/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 39

บ้านพักตากอากาศติดอุทยานฯ
หลักฐานไม่ชัดเจน ... เสี่ยงต้องรื้อถอน !

Question ?

คำสั่งให้เจ้าของบ้านพักตากอากาศ (ผู้ฟ้องคดี) รื้อถอนบ้านดังกล่าวออกจาก
เขตอุทยานแห่งชาติ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



เมื่อที่ดินแปลงพิพาทไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินและไม่ปรากฏว่าผู้ครอบครองเดิมได้มีการแจ้ง
การครอบครองที่ดินตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างบันทึกความเห็นการอ่านแปลภาพถ่ายทางอากาศ แต่ก็ไม่สามารถยืนยันได้ว่า
มีการครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2497 และยังไม่อาจยืนยันได้ว่า
มีการครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินมาอย่างต่อเนื่องจริง กรณีจึงรับฟังได้ว่าที่ดินแปลงพิพาทยังไม่มีบุคคลใด
ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย การที่ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน
ซึ่งรวมถึงที่ดินแปลงพิพาทให้เป็นอุทยานแห่งชาติ จึงถือได้ว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่อุทยานแห่งชาติ
ซึ่งมิได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใด
ฉะนั้น การที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติมีคำสั่งให้รื้อถอนบ้านพักตากอากาศออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ
จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อส. 85/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 40

สัญญาจ้างติดตั้ง Solar Cell ไว้ใช้ภายในหน่วยงาน
เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ?

Question ?

สัญญาจัดหาพร้อมติดตั้ง Solar Cell ภายในอาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย
เป็นสัญญาประเภทใด ?



Answer



ธนาคารแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลาง เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน ระบบสถาบันการเงิน และระบบการชำระเงิน โดยคำนึงถึงการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลด้วย จึงถือเป็นหน่วยงานทางปกครองประเภทหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ เมื่อสัญญาพิพาทมีวัตถุประสงค์ในการจัดหาพร้อมติดตั้ง Solar Cell เพื่ออนุรักษ์และลดการใช้พลังงานภายในอาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีได้มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นสัญญาที่ตกลงให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าดำเนินการ หรือเข้าร่วมดำเนินการบริการสาธารณะโดยตรง หรือมีข้อกำหนดในสัญญาซึ่งมีลักษณะพิเศษ ที่แสดงถึงเอกสิทธิ์ของรัฐ เพื่อให้การใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครอง ซึ่งก็คือการบริการสาธารณะบรรลุผล สัญญาดังกล่าวจึงมิใช่สัญญาทางปกครอง ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามสัญญานี้จึงมิใช่คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว



คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1770/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 41

โต้แย้งสัญญาจ้างทำระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารที่ทำการ ...
อยู่ในอำนาจของศาลใด ?

Question ?

ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาจ้างก่อสร้างและติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของอาคาร
ที่ทำการหน่วยงานของรัฐ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองหรือไม่ ?



Answer



แม้สัญญาจ้างพิพาทจะมีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง คือ รฟม. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนิน
กิจการรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อันถือเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ แต่เมื่อสัญญาจ้างเอกชน (ผู้ฟ้องคดี) ปรับปรุงระบบ
การบำบัดน้ำเสียในอาคารที่ทำการและโรงอาหารให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและสามารถนำน้ำ
ที่ผ่านการบำบัดแล้วบางส่วนมาใช้เพื่อประโยชน์ของ รฟม. เองนั้น มีลักษณะเป็นการอำนวยความสะดวก
ให้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน (มิใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ) สัญญาดังกล่าวจึงเป็น
สัญญาจ้างทำของในทางแพ่งทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่ได้มีลักษณะ
ให้ผู้ฟ้องคดีจัดทำหรือเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ของ รฟม. แม้ข้อกำหนดของสัญญา
จะเป็นไปตามรูปแบบสัญญาของหน่วยงานทางปกครองและมีข้อความที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ที่รัฐ
มีอยู่เหนือเอกชนคู่สัญญา ก็ไม่ทำให้สัญญาดังกล่าวมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองแต่อย่างใด
ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง
ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว



คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 403/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 42

สัญญาให้เอกชนเช่าเหมาอาคารของการเคหะฯ
เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ?

Question ?

ข้อพิพาทอันเกิดจากการที่การเคหะแห่งชาติได้ตกลงให้บริษัทเอกชนเช่าเหมาอาคาร
และบริหารชุมชนโครงการเคหะชุมชน เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
ของศาลปกครองหรือไม่ ?



Answer



การเคหะแห่งชาติเป็นรัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 อันถือเป็น
หน่วยงานทางปกครอง เมื่อการเคหะฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดให้มีเคหะหรือบ้านเพื่อให้ประชาชนอยู่อาศัย
การที่การเคหะฯ ตกลงทำสัญญาให้บริษัทเอกชนเช่าเหมาอาคารและบริหารชุมชนโครงการเคหะชุมชน
เพื่อนำไปบรรจุผู้เช่าช่วงหรือให้ประชาชนเช่าอยู่อาศัย และให้บริษัทฯ เป็นผู้บริหารจัดการชุมชน
รวมทั้งดูแลระบบสาธารณูปโภคภายในโครงการ จึงเป็นการให้บริษัทฯ เข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะ
กับการเคหะฯ สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองฯ เมื่อการเคหะฯ ฟ้องว่าบริษัทฯ ผิดนัดชำระค่าเช่าและไม่ส่งมอบทรัพย์สินที่เช่าคืน
และควบคุมระบบสาธารณูปโภคอื่น ๆ ภายในโครงการโดยไม่มีสิทธิ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับ
สัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง



คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1004/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 43

ฟ้องแย้งคดีสัญญา ต้องให้ทันเวลา 5 ปี

Question ?

กรณีบริษัทเอกชนซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีในคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง
ได้ยื่นฟ้องแย้งเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายมาในคำให้การ
จะต้องกระทำภายในกำหนดเวลาใด ?



Answer



การฟ้องแย้งถือเป็นการฟ้องคดีต่อศาล โดยถือเสมือนเป็นคำฟ้องใหม่ตามข้อ 44 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2543 ที่ต้องอยู่ภายในระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดี เป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาจ้างพิพาท จึงต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่รัฐหรือของรัฐ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำฟ้องแย้งต่อศาลเกิน 5 ปี นับแต่วันที่ได้อำนาจการบอกเลิกสัญญาจ้างและการจะถูกริบหลักประกัน อันเป็นการยื่นฟ้องแย้ง เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องแย้งไว้พิจารณาได้



คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 243/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 44

อบจ. กำหนดพิกัดชุดเจาะพลาต ผู้รับจ้างเข้าทำงานไม่ได้ ใครรับผิดชอบ !?

Question ?

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ต้องรับผิดชอบใช้ค่าการงานให้แก่ผู้รับจ้าง (ผู้ฟ้องคดี) กรณีบอกเลิกสัญญาจ้างเหมาชุดเจาะบ่อบาดาล เพราะเหตุพิกัดที่ระบุในสัญญา ไม่สามารถชุดเจาะได้จริง หรือไม่ ?



Answer



เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่อาจทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาได้โดยไม่ใช้ความผิดของผู้ฟ้องคดี การที่ อบจ. บอกเลิกสัญญา จึงต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามมาตรา 391 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนการจ่ายค่าการงานอันได้กระทำให้ และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ส่งข้อวัสดุอุปกรณ์ท่อก่อเพื่อเตรียมไว้ใช้ในการทำงาน ตามสัญญาโดยเฉพาะ ซึ่งไม่อาจนำวัสดุอุปกรณ์ท่อดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ แต่ อบจ. สามารถที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการชุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งได้ โดยผู้ฟ้องคดีพร้อมให้ อบจ. มารับมอวัสดุอุปกรณ์ท่อก่อเมื่อได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ซึ่งถือได้ว่าเป็นการงาน อันผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ อบจ. ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น อบจ. จึงต้องชำระค่าวัสดุอุปกรณ์ท่อก่อ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 391 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 691/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 45

ทำงานไม่เสร็จ ไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลา : ของด-ลดค่าปรับไม่ได้ !?

Question ?

กรณีผู้รับจ้างทำงานไม่เสร็จและไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลาที่กำหนดในสัญญา จะต้องชำระค่าปรับตามเงื่อนไขในสัญญาจ้างให้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ผู้ว่าจ้าง โดยจะของดหรือลดค่าปรับ ได้หรือไม่ ? เพียงใด ?



Answer



เมื่อผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามสัญญา อบจ. จึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้ การที่ อบจ. ได้มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างและสงวนสิทธิที่จะเรียกร้องในกรณีอื่น ๆ ที่ผู้รับจ้าง จะต้องรับผิดชอบตามสัญญา จึงเป็นการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยชอบและย่อมมีสิทธิปรับผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นผู้ผิดสัญญาได้ เมื่อปรากฏว่าเกิดเหตุขัดข้องจากลมพายุ ฝนตกหนัก และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ บางรายการไม่ได้ และผู้รับจ้างประสงค์จะขอให้ของดหรือลดค่าปรับ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ อบจ. ทราบภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่เหตุหรือพฤติการณ์นั้นสิ้นสุดลง หากไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว จะถือว่าได้สละสิทธิเรียกร้องในการที่จะของด หรือลดค่าปรับ หรือขยายเวลาทำงานออกไปโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น การที่ผู้รับจ้าง ไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องดังกล่าวและ อบจ. ไม่ได้พิจารณาของดหรือลดค่าปรับให้นั้น จึงเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาจ้างและชอบด้วยกฎหมายแล้ว



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1157/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 46

รังนกอีแอ่น : ได้รับสัมปทาน ...
เหตุไหนให้เข้าเก็บในเขตอุทยานได้เพียงบางแห่ง !

Question ?

ผู้ได้รับสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่น (ผู้ฟ้องคดี) มีสิทธิเข้าเก็บรังนกอีแอ่นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามรายการบัญชีแนบท้ายสัญญาได้ทุกรายการหรือไม่ ?



Answer



แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติทั้ง 3 แห่ง ตามรายการบัญชีแนบท้ายสัญญาก็ตาม แต่เมื่อสัญญากำหนดให้ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติฯ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีดุลพินิจพิจารณาข่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ในการเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นซึ่งเป็นประโยชน์เฉพาะรายของผู้ฟ้องคดี กับผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาติภายในเขตอุทยานแห่งชาติ อันเป็นประโยชน์สาธารณะแล้วจึงมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตต่อไป เมื่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติฯ มีความเห็นว่าอุทยานแห่งชาติ 2 แห่ง เป็นแนวปะการังซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเลนานาชนิด มีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์อยู่มาก อีกทั้งจากการสำรวจเบื้องต้นพบว่าอุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง ไม่มีรังนกอีแอ่น และอีก 1 แห่ง มีปริมาณรังนกอีแอ่นไม่มาก อาจจะไม่คุ้มค่ากับการดำเนินการ ดังนั้น การที่ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นในเขตอุทยานแห่งชาติทั้ง 2 แห่งดังกล่าว จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 940/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 47

ฟ้องผู้ค้าฯ ให้ชดใช้เงินตามสัญญาทุน ...
จำต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดก่อน !?

Question ?

หน่วยงานผู้ให้ทุนมีหนังสือเรียกให้ผู้รับทุนและผู้ค้าประกันชดใช้เงิน (ผู้รับทุนผิดสัญญา) แต่หนังสือดังกล่าวถูกไปรษณีย์ตีคืนผู้ฝากส่ง กรณีดังกล่าว ผู้รับทุนและผู้ค้าประกันจะต้องรับผิดชอบชดใช้เงินทุนคืนพร้อมเบี้ยปรับตามสัญญา และดอกเบี้ยตามกฎหมายหรือไม่ ? เพียงใด ?



Answer



กรณีผู้รับทุนทำบันทึกปฏิเสธรการเข้ารับราชการชดใช้ทุน ถือเป็นกรกระทำผิดสัญญาที่ผู้รับทุนต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อกำหนดในสัญญา เมื่อการผิดสัญญาส่งผลทำให้หน่วยงานของรัฐขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติราชการตามแผนงานและเป้าหมายที่วางไว้ โดยผู้รับทุนได้รับทราบและเข้าใจข้อตกลงในสัญญาเป็นอย่างดี สัญญาจึงมีผลสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญาและบังคับได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เบี้ยปรับที่กำหนดไว้ในสัญญาจำนวน 2 เท่า จึงสมเหตุสมผล มีที่มาและเป็นไปตามเจตนาที่ต้องตรงกันของคู่สัญญาแล้ว (เบี้ยปรับไม่สูงเกินส่วน) การที่หน่วยงานผู้ให้ทุนมีหนังสือเรียก (คำเตือน) ให้ผู้รับทุนและผู้ค้าประกันชดใช้เงินพร้อมเบี้ยปรับ โดยส่งทางไปรษณีย์ แต่ถูกตีคืนผู้ฝากส่ง เนื่องจากไปรษณีย์นำจ่ายผู้รับไม่ได้ ย่อมถือว่าหน่วยงานผู้ให้ทุน (เจ้าหนี้) ยังมีได้มีคำเตือนให้ผู้รับทุน (ลูกหนี้) ชำระหนี้ หน่วยงานผู้ให้ทุนจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้รับทุนชำระดอกเบี้ยจากการผิดนัดได้นับตั้งแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และยังไม่อาจถือว่าหน่วยงานผู้ให้ทุนได้มีการบอกกล่าวการผิดนัดของผู้รับทุนไปยังผู้ค้าประกันตามมาตรา 686 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น หน่วยงานผู้ให้ทุนจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ค้าประกันให้ร่วมรับผิดชอบกับผู้รับทุนได้



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 400/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)



เรื่องที่ 48

ให้อोनย้าย ... ไม่เป็นเหตุให้หลุดพ้นความรับผิดชอบตามกฎหมาย !

Question ?

กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล (หน่วยงานผู้ให้ทุน) อนุมัติให้พนักงานส่วนตำบล (ผู้รับทุน) โอนย้ายไปหน่วยงานอื่นก่อนครบกำหนดเวลาชดใช้ทุน ผู้รับทุนจะหลุดพ้นความรับผิดชอบตามกฎหมายหรือไม่ ?



Answer



การที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อนุมัติให้ผู้รับทุนซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติงานชดใช้ทุนโอนย้ายไปรับราชการที่หน่วยงานอื่น ไม่ถือว่า อบต. สละสิทธิเรียกร้องการปฏิบัติตามสัญญาทุนการศึกษา เพราะเป็นกรณีที่ผู้รับทุนสมัครใจโอนย้ายไปที่อื่น โดยที่ อบต. ไม่อาจจะมีสิทธิขัดขวางการใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวได้ จึงถือเป็นกรณีที่ผู้รับทุนกระทำความผิดสัญญาทุนการศึกษา เมื่อได้มีการทำหนังสือรับสภาพหนี้ และผ่อนชำระหนี้กรณีผิดสัญญาทุนการศึกษาและทำสัญญาผ่อนชำระหนี้แล้ว แต่ต่อมา กลับผิดนัดชำระหนี้ อบต. จึงมีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้ที่คงเหลือค้างชำระพร้อมดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดได้ โดยผู้ค้ำประกันตามสัญญาทุนการศึกษาและตามหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้รับทุนด้วย แต่ในส่วนของดอกเบี้ยผิดนัดนั้น เมื่อ อบต. มิได้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกัน ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา 686 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (คดีนี้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัดเท่านั้น)



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 157/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่





ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 49

สัญญาทางปกครอง ... เอกชนบอกเลิกก่อนได้หรือไม่ ?

Question ?

เอกชนคู่สัญญา (ผู้ฟ้องคดี) มีสิทธิบอกเลิกสัญญาต่อหน่วยงานผู้ว่าจ้าง (องค์การบริหารส่วนจังหวัด) เนื่องจากเห็นว่าการคำนวณราคากลางงานก่อสร้าง ไม่ถูกต้องตามพื้นที่จริง หรือไม่ ?



Answer



เมื่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำงานตามโครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติฯ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดจำนวนปริมาณงานไว้เป็นที่ชัดเจนแน่นอน เป็นแต่เพียงการประมาณการไว้เท่านั้น ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานตามสัญญาจนแล้วเสร็จและมีปริมาณงานเพิ่มขึ้น อบจ. ย่อมต้องจ่ายค่าจ้างส่วนที่เพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในสัญญา การที่เอกสารสอปรราคาจ้างได้ประมาณราคากลางงานก่อสร้างในส่วนของรายการเปลี่ยนแปลงคันดินไว้ จึงไม่ถือเป็นการปกปิดข้อความจริงเกี่ยวกับปริมาณงานและราคากลางในรายการเปลี่ยนแปลงคันดิน อันเป็นการหลอกลวงให้ผู้ฟ้องคดีเข้าสอปรราคา (ไม่ถือเป็นการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิด) และไม่ทำให้สัญญาดังกล่าวตกเป็นโมฆะแต่อย่างใด ซึ่งในสัญญาทางปกครองแม้จะมีหลักการว่า รัฐในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดทำบริการสาธารณะ ย่อมมีอำนาจในการตัดสินใจเพียงฝ่ายเดียว โดยมีผลให้สัญญาเลิกกันได้โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อศาล แต่ก็ไม่ได้อธิบายความว่าการแสดงเจตนาเลิกสัญญาจะมีได้เฉพาะแต่ฝ่ายรัฐเท่านั้น โดยคู่สัญญาฝ่ายเอกชน ยังคงมีสิทธิแสดงเจตนาบอกเลิกสัญญาได้ เพียงแต่การแสดงเจตนาดังกล่าวจะไม่มีความหมายได้เอง แต่ต้องร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้สัญญาเป็นอันเลิกกัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีต้องปรับแต่งคันดินเป็นจำนวนสูงกว่าที่กำหนดในประกาศสอปรราคา จึงไม่ถือเป็นเหตุให้ อบจ. เป็นฝ่ายผิดสัญญาอย่างร้ายแรง การบอกเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญา และไม่อาจถือได้ว่าสัญญาพิพาทเลิกกันแล้วก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีมาฟ้องต่อศาล



คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 499/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่



ที่ปรึกษา

นายจำนงค์
นายปิยะศาสตร์

ถาวรวิสิทธิ์
ไชว์พันธุ์

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง

คณะทำงาน

นายวิริยะ

วัฒนสุชาติ

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

นางสาวธัญธร

ปังประเสริฐ

ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3

นางสาวจารุณี

กิจตระกูล

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางพิมพ์จิต

วงศ์สุวรรณ

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางสาวจิตาภา

มุสิกธนเสถียร

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นายพีรพันธุ์

กุหลาบแก้ว

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางสาวรัศมี

ศุภเอม

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางสาวสุชาดา

ศรีเกลี้ยง

พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ

นายวัฒนา

ขวัญสุด

พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ

นางสาวสมฤทัย

วิศาลาภรณ์

พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ

นางสาวกชพร

นิคมเขต

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ขอขอบคุณภาพประกอบจาก
www.freepik.com



จัดทำโดย :
สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง